

ret indskudt Bemærkning indeholdt en Erklæring om, at for Justitsministeren stod Amtmandens embedsmæssige Indberetninger til Troende, samtidig med, at Ministeren i Interviewet erklærede, at han havde maattet give den daværende Folketingsmand for Færøerne fornøden Frist til at fremskaffe Beviser for, at den Overbevisning, som den højtærede Minister havde om de embedsmæssige Embedsindberetningers Tilforladelighed, i Virkeligheden hvilede paa et falsk Grundlag. Under sin Tale her i Tinget erkendte den højtærede Justitsminister, at Folketingsmanden for Færøerne havde allerede præsteret en Serie Beviser for Uvederhæftigheden af de embedsmæssige Indberetninger, Beviser, som Ministeren imidlertid maatte erkende ikke indeholdt noget Bevis. Derfor maatte der nu gives ham fornøden Frist til at samle, hvad han i saa Henseende kunde finde paa Færøerne, men samtidig udtalte den højtærede Minister, at han nærede ingen Tvivl om Amtmandens Troværdighed og den absolutte Paalidelighed af Indberetningerne. Ministeren hævdede ved den Lejlighed, at dette Telegram var ingenlunde af embedsmæssig Karakter. Det var slet ikke som Justitsminister i og for sig, at den højtærede Justitsminister havde ladet sig interviewe ved den Lejlighed, og derfor mente han ogsaa, at han kunde afvise Beskyldningen for ad Embeds Veje at drive Agitation og ved Embedsmændene at drive Agitation forud for et Valg. Imidlertid viser det sig, at Telegrammet ikke blot er underskrevet Zahle, men ogsaa Justitsministeriet — „Justitsministeriet. Zahle“ er Underskriften. Det viser sig endvidere, at Telegrammet indgaar i Rækken af nummererede Telegrammer, ekspederede ved og gennem Justitsministeriet.

Endelig gav Justitsministeren Meddelelse om sit eget Telegram af 20. Marts, en Gengivelse, der, som jeg har nævnt, paa to Punkter, hvoraf navnlig det ene ingenlunde var uvæsentligt, var unøjagtig. I dette Telegram udbeder den højtærede Minister sig Oplysning om, hvad Meningen er. Det ærede Medlem (Schovelin), der er Ordfører for Forespørgerne, har fuldstændig Ret i, at hvis den højtærede Justitsminister den 20. Marts 1918 havde oplæst det Telegram, som han paa- staar for ham er uforstaaeligt, saa var Tinget blevet vidende om to Ting: for det første, at der forelaa et Brev fra Amtmanden af 5. Marts 1918, og for det andet, at al ønskelig Forklaring til det fore-

liggende Skridt sammen med Ansøgningerne vilde blive afsendt ved første mulige Lejlighed, saaledes at det justitsministerielle Telegram af 20. Marts Kl. 1 og nogle Minutter — jeg husker ikke hvor mange — var fuldkommen overflødig. Men alt dette undlod den højtærede Minister. Han sikrede sig omhyggeligt, at der ikke gennem den mindste Sprække tilflød Tinget nogen som helst Oplysning om alt dette, nogen Oplysning, som havde gjort det muligt at faa fat i Enden af Traaden og faa den redet op. Den højtærede Minister var i saa Henseende endog saa omhyggelig, at da han skulde begrunde, hvorfor han netop paa det Tidspunkt havde ladet sig interviewe af „Fyens Venstreblad“, og hvorfor han umiddelbart derefter havde valgt i den givne Form at tilstille Amtmanden Meddelelse om dette Interview, saa fortav han ganske, at der forelaa fra Amtmanden en Skrivelse til Justitsministeren, en officiel Skrivelse af en saadan Karakter som Skrivelsen af 5. Marts. Da den højtærede Justitsminister skulde begrunde, hvorfor han tog Affære i denne Sag, saaledes som han gjorde, sagde han, at det var, fordi der i et enkelt „moderat Blad“, som han kaldte det, var skrevet et Par Artikler om færøske Forhold, og han fandt det nu fornødent, at disse efter hans Mening skadelige Skrivelser, som kunde virke uheldigt paa Færøerne, ophørte; derfor, sagde den højtærede Justitsminister her i Landstingsalen, derfor greb jeg Lejligheden til at lade mig interviewe og til at indfri det Løfte, som jeg havde givet Amtmanden, men som jeg desværre ved Tidernes Ugunst gentagende var blevet hindret i at indfri. Havde det ikke, spørger jeg, været nok saa rimeligt, om den højtærede Minister havde oplyst for Tinget, at han havde faaet et Brev ganske faa Dage forinden, hvori Amtmanden skrev saaledes: „Da jeg, som jeg gentagne Gange har fremhævet overfor Ministeren, ikke vil have noget som helst Ansvar for en saadan Udvikling, for hvilken De bærer det fulde Ansvar, tillader jeg mig at udbede mig Deres Udtalelse, om De trods Deres Løfte til mig stadig har det Princip ikke at ville udtale Dem om Forholdene heroppe, saaledes som de fremgaar af mine Indberetninger.“ Og Amtmanden tilføjer: „Naar jeg ikke allerede nu søger om Forflyttelse, eventuelt Afsked, er Grunden dels den, at jeg ikke ved, om Ministeren har Grunde for Deres Optræden, og jeg mener ikke at kunne forsvare at rejse ned til København for